

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж гп 12/2014
14.11.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић и Јелене Боровац, чланова већа, у правној ствари предлагача 1. К.ф. А. акционарско друштво, Б., 2. М.Ј., Б., које заступа пуномоћник Ј.Ј.Т., адвокат из Б., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача, изјављеној против решења Привредног Апелационог суда 7Р 4П бр. 5/14 од 15.10.2014. године, у седници већа одржаној 14.11.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и потврђује решење Привредног Апелационог суда 7Р 4П бр. 5/14 од 15.10.2014. године.

Образложење

Решењем Привредног Апелационог суда 7Р 4П бр. 5/14 од 15.10.2014. године, одбачен је захтев предлагача, којим је тражено да се утврди да је подносиоцима повређено право на суђење у разумном року, те да се одреди рок у коме ће нижи суд окончати поступак који се пред Привредним судом у Београду води под бројем П.бр. 1029/2000, као и да се одреди исплата примерене накнаде штете у износу од 808.500,00 динара, М.Ј. и Предузећу К.ф. АД, за судске трошкове против правног стечајног поступка 16 Ст 2836/2010 Привредног суда у Београду; у износу од 14.959,58 Еура у динарској противредности по средњем курсу НБС на дан 11.06.2010. године подносиоцу М.Ј. због противправне блокаде коришћења акционарског капитала К.ф. АД; у износу од 12.221.880,00 динара због неисплаћених зарада и неостварене добити у периоду од 47 месеци М.Ј. и Предузећу К.ф. АД; у износу од 1.410.000,00 динара М.Ј. за озбиљну менталну патњу коју је претрпео због поремећаја психичке сигурности и правне заштите и повреде права на здравствено осигурање и здравствену медицинску заштиту, те да им се на име трошкова предметног поступка исплати износ од 148.500,00 динара.

Против наведеног решења предлагачи су благовремено изјавили жалбу, побијајући га због битне повреде одредаба парничног поступка, због

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 8.б. став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. и члана 402. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11...5/14), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС" бр. 25/82..."Службени гласник РС" бр. 46/95...55/14), који се примењује на основу члана 8.в. Закона о уређењу судова, те је нашао да жалба није основана.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку пред Привредним Апелационим судом, у предмету Привредног суда у Београду П.бр. 1029/2000, а који је правноснажно окончан 04.06.2000. године, предмет тужбеног захтева тужилаца (овде предлагача), било је утврђење недопустивости извршења судских такси, према туженој Републици Србији.

Одредбом члана 8.а. Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 101/2013), у ставу 1., прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. У ставу 2. ове законске одредбе, прописано је да се захтевом из става 1. овог члана може тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року. Одредбом члана 8.б. истог Закона, у ставу 1., прописано је да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

У конкретном случају, утврђено је да је поступак у предмету П.бр. 1029/2000 правноснажно окончан, те је Привредни Апелациони суд правилном применом материјалног права одбацио захтев предлагача да се утврди да им је повређено право на суђење у разумном року и да се одреди рок у коме ће нижи суд окончати поступак који се пред Привредним судом у Београду води под бр. П. 1029/2000, као и захтев за накнаду штете.

Осим тога, поступање по захтеву за обуставу извршења таксене обавезе, процесно не води поступању суда на начин заштићен одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС" бр. 98/06), у вези члана 8.а. став 1. Закона о уређењу судова, којом одредбом је прописано да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року, те је, по оцени Врховног касационог суда, Привредни Апелациони суд правилно одбацио захтев предлагача да се утврди да им је у поступку који је вођен пред Привредним судом у Београду у предмету П.бр. 1029/2000, повређено право на суђење у разумном року.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у вези члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**